ΕΤΟΣ Α' Ρεθύμνη τῇ 1 Μαΐου 1899 Ἀριθμὸς 19

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐν Ρεθύμνῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ τμήματος..... φρ. 7
Ἐν τοῖς λοιποῖς τμήμασι τῆς Νήσου ὡς καὶ ἐν Ἑλλάδι » 8

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐντὸς τῆς ταχυδ. ομικῆς ἑνώσεως-..... φρ. 10

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
40 παράδες 40

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῇ Διευθύνσει.
Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
Διὰ πᾶσαν καταχώρησιν ἀγγελίαν ἐμπορικὴν, εἰδοποίησιν κλπ. δημοσιεύσεις ἀπευθυντέον πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου κ. Στυλιανὸν Καλαϊτζάκην.

Ὅσοι καταστηματάρχαι, ἔμποροι καὶ βιομήχανοι γίνονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἀναγέννησιν ἀποστέλλοντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των χαίρουσι τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσωσι τὴν ἀγγελίαν τοῦ καταστήματός των δωρεάν.

Τοῦ πολιτειακοῦ μας χάρτου κυρωθέντος διεθνῶς, ἐγένετο τὸ πρῶτον τῆς ἐφαρμογῆς του βῆμα διὰ τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως. Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ὁ διορισμὸς ὡς Συμβούλων Ἡγεμονικῶν τῶν κ. κ. Σφακιανάκη, Βενιζέλου, Κ. Φούμη, Κουντούρου καὶ Χασὰν Σκυλλιανάκη. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ ἐχαιρετίσθη παρὰ πάντων εὐαρέστως, διαβλεπόντων εἰς τὰ κληθέντα ἐν τῷ Ἡγεμονικῷ Συμβουλίῳ πρόσωπα, οὐ μόνον τὴν ἐν γένει ἱκανότητα καὶ μόρφωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρόθυμον θέλησιν εἰς προσήκουσαν καὶ ἀμερόληπτον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐνέργειαν. Εἰ καὶ ἡ μὴ πρόσληψις μέλους τινὸς ἐκ τοῦ Νομοῦ τῆς Ρεθύμνης δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ προκαλέσῃ λαϊκάς τινας μεμψιμοιρίας, τό γ' ἐφ ἡμῖν φρονοῦμεν ὅτι οὐδεμία πράγματι ἡ ἐντεῦθεν ζημία, ἀφ' οὗ τὸ μὲν οὐδὲν δύναται νὰ δημιουργηθῇ προηγούμενον ἐπὶ ἀποκλεισμῷ ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ Ρεθύμνου, τὸ δὲ οἱ Ἡγεμονικοὶ Σύμβουλοι δὲν καλοῦνται νὰ ἐκπροσωπήσωσι κατ' ἰδίαν Τμήματα καὶ ἰδιαίτερα συμφέροντα διοικητικῶν τινων περιφερειῶν, ἀλλὰ νὰ παράσχωσιν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διαγεγραμμένῳ αὐτοῖς κύκλῳ ἐνεργείας τὴν εἰλικρινῆ συμβολήν των εἰς τὸν Ἄρχοντα, ὑπὲρ ὅλης τῆς Κρητικῆς πολιτείας καὶ τῶν συμφερόντων παντὸς Κρητός πολίτου, πεποίθαμεν δ' ὅτι ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ εὐθύτης θὰ ἄρῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ τοπισμοῦ δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἐν τῇ πρακτικῇ αὐτῶν, ὡς ἐπιβάλλεται νὰ ἐξαλειφθῇ ἐν τῷ πνεύματι παντός, ἐννοοῦντος ὅτι τὸ ἀτομικὸν ἢ ἐπαρχιωτικὸν ἐνῷ δέον νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων. Γιγνώσκομεν ὁποῖαι αἱ περιστάσεις σωρεύουσι δυσκολίας ἐν τῇ ἀνάντει ὁδῷ τῆς πρώτης Κρητικῆς Κυβερνήσεως, πλὴν πεποίθαμεν ὅτι ἀσφαλῶς θέλουσι διεξαγάγῃ τὸ δυσχερὲς ἔργον, εἰς ὃ ὑπευθύνως καλεῖ αὐτοὺς ἡ Κρητικὴ πολιτεία παρὰ τῷ νόμῳ ἀνευθύνῳ Ἁρμοστῇ, διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἐνεργοῦ θελήσεως παρακάμπτοντες πᾶν πρόσκομμα, παραμερίζοντες πᾶν ἕτερον αἴσθημα πρὸ τῆς ἀμερολήπτου καὶ πατριωτικῆς δράσεως, βασανίζοντες καὶ μελετοῦντες πᾶσαν τρίτου εἰσήγησιν ἰδιοτελείας, μετημφιεσμένην πολλάκις ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφιλοκερδείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, πάντη ἀνεξάρτητοι ἐν τῷ καθήκοντί των, ἐκτιμῶντες καὶ σεβόμενοι μόνην τὴν ἀληθῆ ἀξίαν, ὑποδεινύοντες καὶ ἀναζητοῦντες, πανταχόθεν, ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν διαφόρων τῆς ὅλης ἐξουσίας κύκλων τὴν ἄσπιλον ἀρετὴν καὶ ὡμολογημένην ἱκανότητα, ἐφ' ὧν καὶ μόνον δύνανται ἀσφαλῶς νὰ στηρίξωσι τὴν ἐπιδιωκομένην κοινωνικὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς Πατρίδος ὑπὲρ ἧς ἐκλήθησαν νὰ ἐργασθῶσι.

Ἡ τελευταία ἀπόφασις τῆς Κρητ. Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ νὰ χορηγήσῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν προσφιλῆ Ἡγεμόνα μας νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν ἀμνηστειαν καὶ τοὺς σφαγεῖς τοῦ Ἡρακλείου, κέκτηται ἐξαιρετικὴν σημασίαν.

Οἱ Κρῆτες κάλλιστα ἐγνώριζον ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶχε συστηθῆ εἰς τὸν Ἡγεμόνα των ὑπὸ τῶν ἐν Ρώμῃ Πρεσβευτῶν τῇ ἐπιμόνῳ παρακλήσει τῆς Ὑψ. Πύλης, ἡ ὁποία ἀναμφισβητήτως ὑπεῖχεν ἠθικὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῶν σφαγέων, διότι ὁ στρατός της ἔκαμε τὸ μέρος του, μολονότι δὲ τὰ αἰσθήματά των ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἀλγεινοτάτην δοκιμασίαν διὰ τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης, μολονότι ἡ στάσις τῶν ὀθωμανῶν πληρεξουσίων τοῦ Ἡρακλείου θέντων ὡς ὅρον τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, τὴν ἀμνήστευσιν τῶν συμπολιτῶν των, καταραδιουργησάντων μάλιστα καὶ τοὺς συναδέλφους των τῶν ἄλλων τμημάτων ν' ἀπόσχωσι τῶν συνεδριῶν καὶ παρακολουθήσωσι τὸ διάβημά των, ἦτο στασιαστικὴ καὶ σκανδαλώδης, οὐχ ἧττον ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία θ' ἀπετέλει τὴν μόνην ἐκδίκησιν τῶν 500 χριστ. θυμάτων τοῦ π. Αὐγούστου ὑπεχώρησεν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς λήθης, καὶ πρὸ πάντων τῆς λήθης, καί, χάριν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι συμβιώσεώς των μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των ὀθωμανῶν κατέπιον καὶ τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἕνεκα τῆς στάσεως τῶν ὀθωμ. πληρεξουσίων τοῦ Ἡρακλείου τῶν ὁποίων τὴν ἔλλειψιν ἐκ τῆς Συνελεύσεως δὲν θὰ ἐθεώρουν ὡς ἐπαισθητήν.

Ἡ μετριοπάθεια αὕτη τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης, φρονοῦμεν ὅτι εἶνε ἀξία θαυμασμοῦ, εἶνε τρανωτάτη ἀπόδειξις ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς Κρήτης ἐπιθυμοῦν τὴν μετὰ τῶν συμπατριωτῶν των ὀθωμανῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδελφικὴν συμβίωσιν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἡρωισμοῦ των κέκτηνται καὶ τὴν ἀπαιτουμένην σύνεσιν καὶ διπλωματικὴν ἱκανότητα.

Ἡ τοιαύτη γενναία πολιτικὴ ἀπόφασις τοῦ χριζ. λαοῦ τῆς Κρήτης δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως οὐ μόνων ὑπὸ τῶν προστατῶν του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν μὴ φίλα φρονούντων αὐτῷ Εὐρωπαίων, καὶ δὴ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν συμπατριωτῶν του ὀθωμανῶν, καθόσον τοιαύτη γενναία ἀπόφασις ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ληφθῇ ἀπὸ ἀνθρώπους ὅσον εὐαγγελικοὶ καὶ ἂν ἦσαν, οἵτινες μόλις χθὲς ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ πῦρ μακροῦ ἀγῶνος καὶ κατπιν τόσων καταστροφῶν καὶ αἱμάτων.

Μεθ' ὅλας τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ λαοφιλοῦς Ἡγεμόνος ἡμῶν, τὴν μέριμναν τὴν ὁποίαν δεικνύει ὑπὲρ τοῦ Μουσουλμ. στοιχείου τῆς Κρήτης, καὶ τὸν διακαῆ πόθον τὸν ὁποῖον τρέφει τοῦ νὰ διοικήσῃ ἀμφότερα τὰ ἐν τῇ νήσῳ οἰκοῦντα στοιχεῖα ἐν ἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ, μεθ' ὅλας τὰς ὑποχωρήσεις τὰς ὁποίας οἱ χριστιανοὶ πληρεξούσιοι τῆς Κρήτης, ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστείας τῶν σφαγέων τῶν χριστιανῶν τοῦ Ἡρακλείου, καὶ ἐν γένει τὰς διαλλακτικὰς διαθέσεις τὰς ὁποίας τὸ χριστ. στοιχεῖον ἔδειξε καὶ δεικνύει ἀπέναντι αὐτῶν, ὅπως συζήσῃ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον, οἱ συμπατριῶται μας Μουσουλμάνοι ἀπεφάσισαν νὰ μεταναστεύσωσιν ἐκ τῆς νήσου, διότι τοιαύτη εἶνε ἡ θέλησις τοῦ Καλίφου. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ Κυβέρνησίς του διὰ λόγους καθαρῶς πολιτικούς, ἐννοεῖ νὰ μεταφέρῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ Κράτος του, πρὸς τοῦτο δὲ διαθέτει αὐτοῖς καὶ τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Τὰ Ἀτμόπλοια τῆς Μαχσουσὲ ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ παραλαμβάνωσι καὶ μεταφέρωσι δωρεὰν τουρκοκρῆτας ἐκ Κρήτης διὰ Σμύρνην καὶ ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, γαῖαι δημόσιαι ἐκχωροῦνται εἰς αὐτούς, προνόμια ἰδιαίτερα δι' Αὐτοκρ. Διατάγματος χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς ἐκείνους οἵτινες θὰ λαμβάνωσι σύζυγον ὀθωμανίδα Κρῆσσαν ἐκ τῶν προσφύγων, δηλαδὴ ἀταλλαγὴν τῆς στρατιωτ. θητείας καὶ ἄλλα πολλά.

Ἀπόστολοι ἐκ Κ)πόλεως δὲν παύουσιν ἐρχόμενοι ἐν Κρήτῃ καταραδιουργοῦντες καὶ συμβουλεύοντες τοὺς ἁπλοϊκωτέρους πρὸς μετανάστευσιν.

Ἡ Ὑψ. Πύλη μέχρις οὗ ἐπιτύχῃ τὴν ἀμνήστευσιν τῶν σφαγέων τοῦ Ἡρακλείου προσεποιεῖτο ὅτι ἀποδοκιμάζει τὴν ἐκ Κρήτης μετανάστευσίν των, καὶ ὅτι τὴν εἰς τὸ Κράτος του ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐθεώρει ὡς ἐπιζήμιον καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν δημοσίαν τάξιν, ἤδη ὅμως ὁπότε κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο ἐνεργεῖ φανερὰ πλέον διὰ τὴν μετανάστευσίν των καὶ ὀλίγιστοι θὰ μείνωσιν ἐν Κρήτῃ.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ ὀθωμ. στοιχείου, φρονοῦμεν ὅτι πᾶσα σκέψις καὶ ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν Κυβερνώντων περὶ ἐξευρέσεως μέσων πρὸς ἐγκατάστασίν των εἰς τὰ χωρία των δέον νὰ ἐκλείψῃ.

Ἐν Σμύρνῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ ἔνθα ἔχουσιν ἐγκατασταθῇ συμπατριῶταί μας ὀθωμανοὶ δὲν δύναται πλέον Χριστιανὸς Κρὴς νὰ μεταβῇ ἐκεῖ χάριν